

man anbefalede denne Sag til notere Overveielse. Der saldt en Øttring fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) angaaende Fordelingen af de Udgifter, som Klitternes Beplantning ville fordrø, som jeg troer med Rette kunde lede til at opfaste det Spørgsmaal, om det i det Hele taget er rigtigt at paalægge Amtene med deres Villie at udrede Omkostninger af denne Art. Der har oftere ved Udgifter, som angif et enkelt Amt eller et Sted i et Amt, været fremsat den Grundsætning, at man maatte lade vedkommende Amt vise sin Beredvillighed til at deeltage i Udgiften, inden man gif ind derpaa, at man maatte have en Garanti for, at det Foretagende, som bragtes paa Bane, virkelig efter de Localmyndiges Mening var et saadant, at det kunde udføres, derved, at de Vedkommende, naar de fremtraadte med et saadant Forslag, tillige tilbød Pengene. Her er det imidlertid, saavidt mig bekjendt, ikke vedkommende Amt, men Regjeringen, der kommer med Forslaget. Man har altsaa ingen Sikkerhed for, at Amtene i det Hele taget finde sig interesserede i Klitternes Beplantning, og vil man betragte Amternes store Udstrækning, saa troer jeg ogsaa, man vil finde det aabenbart, at der findes Sogne, som komme til at bidrage til Klitternes Beplantning, der paa ingen Maade ere interesserede mere deri end hele det øvrige Land. Med Fordelingen af saadanne Udgifter, som gjøres paa et enkelt Sted i vedkommende Amt, har det sine store Vanskeligheder. Det gjør mig ondt, at jeg igjen skal bringe et Spørgsmaal paa Bane, som oftere har været omtalt her, nemlig Udgifterne til Løgstør Canal. Der bragte man i det Store den Grundsætning til Anvendelse, at de nærmest interesserede Egne forholdsviis burde bidrage mere end hele Landet, altsaa, at disse burde give et særskilt Tilskud og Statskassen derimod kun Endeel. Den Grundsætning, at de nærmest interesserede fortrindviis skulde bidrage Noget, og at Statskassen skulde give det Øvrige, kan vistnok have Meget for sig, naar man betragter Grundsætningen i og for sig; men Grundsætningens Betydning og Rigtighed er dog paa det Allernøteste knyttet til Muligheden af praktisk at gennemføre den. Hiin Lov, til hvil-

ken jeg her sigter, indeholder den Bestemmelse, at de vedkommende Amtsraad skulde fastsætte det Forhold, i hvilket Udgifterne skulde fordeles. Resultatet af denne Fastsættelse er da bleven, at Stagen kommer til at bidrage med til Løgstør Canals Gravning som en af de nærmest Interesserede, idet nemlig Gjerring Amtsraad, og det Samme gjorde Aalborg og jeg troer de øvrige med, erklærede, at det var umuligt for dem at drage nogen Grændse, og at de derfor ikke vidste bedre end at lade Amtet i det Hele taget udrede paa lige Maade. Nu vil jeg dog henstille til Enhvers Bedømmelse, om det ikke er en slaaende Ubillighed; og en lignende Ubillighed, som derved er fremkommen, vil i det Mindre maaskee ogsaa fremkomme ved den Fordeling, som her er foreslaaet, nemlig $\frac{7}{10}$ af Finantserne og $\frac{3}{10}$ af Amtsrepartitionsfondet. Der er et andet Lovforslag, der er forelagt i denne Samling, hvori den samme Grundsætning er gjort gjældende; men jeg troer ikke, at der er bedre Udsigt til, i dette Tilfælde, at komme til en retfærdig Fordeling; dog dette skal jeg lade beroe, indtil den Sag foreligger.

Indenrigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har opfattet et Spørgsmaal med Hensyn til dette Lovudkast, som jeg finder at være aldeles i sin Orden, ligesom det ogsaa af Motiverne vil fremgaae, at det har været opfattet af Ministeriet. For mig har det nu imidlertid ikke skillet sig tvivlsomt, at det Forslag, som der her er gjort, er retfærdigt, at der ikke herved skeer noget uretfærdigt Indgreb i Eienes Ret. Det forekommer mig nemlig at være uimodsigeligt, at Eiendommen ligesaa vel har Pligter som Rettigheder, saa at den Eiendom, der ikke opfylder sine Pligter, ei heller kan gjøre Krav paa den sædvanlige fulde Anerkjendelse. Det forekommer mig klart, at naar de Eiere, om hvilke der her er Spørgsmaal, ikke ere istand til ved egne Kræfter at værne om deres Eiendomme, naar de — og det er maaskee netop det, det især kommer an paa — ikke ere istand til at sikke deres Eiendomme saaledes, at derfra ikke udbreder sig Delagelse til andre Eiendomme, naar det er nødvendigt, at Staten træder til og anvender aar-